

Нова правдива дорога життя

На стінах твоїх, Єрусалиме, Я поставив вартових, які не будуть умовкати ні вдень, ні вночі. О, ви, що хто читає, нехай нагадуєте про Господа! Не вмовкайте, — не вмовкайте перед Ним, доки Він не відновить і доки не зробить Єрусалим славою на землі (Іс 62,6-7)

Настав день, прийшла пора, щоб відкрилися всі діла людські: добрі вони чи погані. А тому ми, що віруємо в істинного Бога, невідступно нагадуватимемо і не вмовкатимемо перед Господом, доки не відновиться правда і суд на землі, і доки Єрусалим не зробиться славою на землі. Сьогодні людей, що прагнуть правди, добротності, миру і любові, називають дурними й безумними, але називають тільки ті, хто сам ні про що добре і життєве не роздумує. Але Господь через раба Свого пророка Ісаю дає таку обітницю: «За посоромлення вам буде удвічі; за ганьбу вони будуть радіти своїй частці, тому що у землі своїй удвічі одержать; веселість вічна буде у них» (Іс 61,7). Дійсно так є: якщо чоловік любить і творить правду і суд, зберігає мир з усіма, то йому спокійно і радісно живеться у цьому короткому житті і в майбутньому ім'я його не забудеться у роді праведних. Це і є від Господа подвійна нагорода. Але погляньмо, що стається з тим, хто коїть неправду? Передовсім, йому немає спокою, бо він навкруги озирається і боїться, як би не виявилися його потаємні несправедні вчинки. А саме тепер і є той день, коли відкриються справи всіх людей: добрі вони чи погані. Але самі собою діла не відкриються, потрібні чоловіки, які б це зробили, адже написано: «І коли Він (Дух Святий – С.Б.) прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд» (Ін 16,8). А Святий Апостол Павло свого учня Тимофія навчає: «А тих, хто грішить, викривай перед усіма, щоб і інші страх мали» (1 Тим 5,20).

Всі ми добре знаємо, що в доброго господаря і господарство в порядку, якщо пастух добрий, то і стадо гарне, якщо полководець хороший, то і військо славне і т.д. Як я вже раніше нагадував, молодші дивляться на старших, менші зважають на великих, нерозумні беруть приклад із розумних і так далі. Я тут хочу розповісти про те, що торкнулося і зачепило мене. Мене призначили членом окружної виборчої комісії до Сейму і Сенату. Прочитали нам закони, хто може вибирати і хто може бути вибраним. Я особливу увагу звернув на ту статтю, відповідно до якої, хто неправдиво свідчив, давши присягу, не має права голосувати. Віруючи всьому написаному в законі Божому і пророках і називаючи себе християнином, я повинен виконати **закон християнина, тобто грішників викривати перед усіма**, щоб і решта мали страх. Ось лист, у якому я викриваю того, хто грішить:

До пана голови Окружного суду в Луцьку

Нехай живе правда і справедливий суд у Польщі на віки. Високоповажний пане ! Сам пан Бог любить правду і суд, і всі люди незалежно від віросповідання і нації чекають на правду і справедливий суд; бо прийшла пора творити правду і справедливий суд на землі. Хто живе високо, тому не так добре видно, що робиться внизу. Я як найменший бачу всю ту несправедливість і не можу мовчати, бо боюся Вічно живого Бога-Правди, що відкрив мені очі і розум для того, щоб я жив із чистою совістю і міг іншим сказати. Написано в Святому Письмі, що вся чинна влада – від Бога. Оскільки Ви в цьому краї – вищий у суді, то я Вам і говорю, бо щиро бажаю, щоб у нашому краю – в Польщі – панувала правда і суд. Часто мені доводиться спілкуватися з різними людьми, чесними і трудящими, які говорять: «Усе було б добре, якби в нашому краї Польщі була правда і суд». А різні злочинці стверджують: «Не було в Польщі правди і суду і не буде, бо за гроші все можна зробити». Першим я відповідаю: «Почекайте, добрі люди, бо вже незабаром у нас, у Польщі, буде ліпше», а іншим кажу: «Покайтеся, бо вже близько та пора, коли вам вельми кепсько буде». Хоч я чоловік маленький, але багато людей мене знає, і знають мене з доброго боку, бо мені доводиться в моєму житті по-різному: і добре, і зле, але все-таки, як би не було, я скрізь зберігав Правду і Суд, бо це є мій Бог. Тепер людям не допомагають слова, бо вони поставали подібними до мавп: дивляться, як хто що робить, і собі роблять те саме, до прикладу, різні моди та інше. На розумніших, старших і багатших дивляться лише одиниці, здебільшого це стосується села. Будемо дивитися на тих розумніших, що вони роблять.

Закон про вибори до органів самоврядування справедливий, бо вимагає вибирати урядовця чесного, розумного і справедливого. Йдеться про солтисів. Я, знаючи села Торчинської гміни, вважаю нашу Богушівку кращою у порівнянні з іншими селами. Що вже робилося з 1917 року по 1922 рік, говорити мало буду, однак ледве не всі сільські правителі були злочинцями (бо то був такий неспокійний час). У 1922 році вибрали солтисом мого небожа Олександра Бохонюка, що служить і досі, про якого я писав у листі до п. старости Луцького в 1925 році 22 жовтня. І до п. прокурора Луцького Окружного Суду в 1925 році 6 листопада. Але так як він є солтис і вміє добре лагодити справи, то все добре залагодив і залишився чистим, як правда на папері. Люди те все бачать і знають. Але питання: що ж вони думають? Те ж саме, що думають злочинці: «Можна перед судом добре збрехати і виправдатися» (і радіти, що суд обманули). Цей солтис Олександр Бохонюк, має судову справу з Яном Бухольцем у дорученому вам Суді. Суд був призначений на 29 грудня 1926 року. Солтис, передчуваючи недобре, бо свідком у тій справі, крім мене, є ще одна чесна людина, 29 грудня не встигши помиритися з Бухольцем, поїхав у Ваш суд із паперовою мировою. Але видно, що сам пан Бог хоче, щоб у Польщі панувала Правда і Суд, бо мирової суд не прийняв, і буде виклик удруге, і є ще надія, що свята правда восторжествує. Люди не бояться присягати, бо кажуть: «Не гріх чоловіка з біди виручати»; і фальшивих свідків можна знайти, скільки хочете. Мені здається, що цей самий

солтис два рази присягав фальшиво, бо каже, що Бога ніде нема, тобто **Його богом є хитрість**. Як будете судити за ділами, діла все покажуть, у цьому моя надія. Пишу я це не через злобу, як інші думають, а пишу заради правди і суду. Написано в Святому Письмі: правда і суд є основою престолу чи царства. Якщо Ви хочете царювати, то зберігайте милість, суд і правду, то сам Пан Бог буде Вам усюди допомагати. Щиро прошу Вас: зверніть на цей лист увагу, бо це правда, і правда вічна, **і буде історична**; це не донос, а лист. До цього докладаю № 5 журналу «Новый верный путь к жизни».

Писав Стефан Бохонюк, мешканець села Богушівка Торчинської гміни Луцького повіту. 19 січня 1927 року.

На жаль, на цей лист відповідь так і не надійшла. Напевно, подумали, що якийсь безумний пише. Нехай воно буде так, але я все-таки хочу нагадати про правду і суд, хоч їх сьогодні на землі і немає. Правда і суд є нині тільки на папері. О, як прикро і гірко думати, що всі судді землі лише лякають, що кожен дасть звіт перед Богом на страшному суді. А сами судять так, аби лише відбутися належний час. І у справи замучених, знедолених, пригноблених, обманутих та ображених не вникають, посилаючись усе на Бога, що Він прийде і дасть праведний суд. Так навіщо ж ви, судді, зайняли місця і то не свої? Я відповім словами пророка Даниїла: «[...] і на крилі *святилища* буде мерзота запустіння, й остаточно визначена загибель осягне спустошувача» (Дан 9,27). Те саме констатував Ісус Христос: «[...] на Мойсеєвому сидінні сіли книжники та фарисеї» (Мф 23,2). На правду, ми тепер бачимо, що так воно і є. На святому місці сіли люди невіруючі, що не визнають ні Бога, ні Його Закону. Святий Іван про цих людей відгукується так: «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1 Ін 2,4). Ми знаємо, що Мойсей був обранцем Божим, Він був Царем, правителем, священником і провідником, Законодавцем і Законотворцем. Він був лагідним і смиренным, і терплячим. Його дратували, але він терпів і молився за народ. Спробуй, друже, тепер: роздратуй такого провідника, – він одразу тебе вб'є, з цього вже видно, що це люди – не Божі.

Отже, друзі і братове, я нагадую всім, що ніч минає, а день настає, встаньте ж зі сну і пробудіться, спам'ятайтесь і зупиніться, подумайте, чим ви стали і куди зайшли, і що замість слави ви неславу знайшли. Я прошу вас усіх: сходьтеся в небесне місто Єрусалим (тобто в духовний Єрусалим) – там місце багатом є, але знайте, що в те місто ніщо нечисте і прихильне до мерзоти і брехні не ввійде. Очистьмо наші душі терпінням і любов'ю Христа, щоб уже в нас не царювала порожнеча.

Скоро добігають кінця дві тисячі років, відколи Господь наш Ісус Христос відмінив клятву: «А Я кажу вам — не клястися зовсім: ні небом, бо воно є престолом Божим; ні землею, бо вона є підніжжям ніг Його; ні Єрусалимом, бо це місто великого Царя. І головою твоєю не клянися, бо не можеш жодної волосини білою або чорною зробити. Нехай буде слово ваше: «Так — так», «Ні — ні», а що зверх цього, те від лукавого» (Мф 5,34-37). Питається: де ж віра у Христа Ісуса? Він сказав: «Не клянись», а люди, що називають себе християнами, говорять: «Підніми вверх два пальці твої і клянись». Яке протиріччя і який нерозум!

Подумайте, люди, самі і зрозумійте: в кого ви віруєте? А віруєте ви в лукавого, в противника Божого, в диявола чи князя світу цього. Тому я прошу всіх: загляньте в Євангеліє, ви самі в собі здивуєтеся, що йдете ви не тим шляхом, яким треба йти. Якщо ви хоч трохи задумаєтеся над цим, то зрозумієте, що всі люди на землі згрішили і позбавлені слави Божої, і, може, почнете каятися, бо Господь хоче, щоб усі люди всюди і скрізь покалися. І тоді ви дізнаєтеся, що немає кому і немає кого вибирати у можновладці, а вийде те, про що сказав Господь: «Знову буду постачати вам пророків і суддів як колись». А Ісус Христос пообіцяв учням Своїм, що вони при відновленні світу сядуть на дванадцяти престолах судити дванадцять колін ізраїлевих. Святий Павло питав: «Хіба не знаєте, що святі судитимуть світ?» І тепер ми, віруючі у Христа, судимо іменем Його цей світ, що він неправильно йде. Але йде він неправильно тому, що не вірують у Христа, і для того, щоб святий ще освячувався, а неправедний щоб чинив неправду ще до кінця. Істинно, ми свідчимо, що все виконується згідно з Писанням, тому і просимо всіх, а найбільше тих, хто йде попереду чи хто хоче бути передовим: «Відшукайте у книзі Господній і прочитайте; жодне з цих не промине прийти, і одне іншим не заміниться, бо самі уста Його повеліли, і сам дух Його збере їх» (Іс 34,16).

Ті, хто складає закони, але не відповідні духові Божому, самі себе облупають ними і будуть упіймані, як птахи в силце. Тому я прошу всіх укладачів законів: насамперед мати мир і спокій у душі і, видаючи закони, передусім застосовувати їх як до себе самих, так і до інших на однакових правах, а не так як тепер. Тому дотеперішні закони всі стали непридатними, за винятком Закону Господнього. Пророк Ісая провіщає: «Горе тим, які постановляють несправедливі закони і пишуть жорстокі рішення, щоб усунути бідних від правосуддя і викрасти права у слабосилих з народу Мого, щоб удів зробити здобиччю своєю й пограбувати сиріт. І що ви будете робити у день відвідання, коли прийде загибель здалеку? До кого звернетесь по допомогу? І де залишите багатство ваше?» (Іс 10,1-3) «Бо визначене знищення звершить Господь, Господь Саваоф, по усій землі» (Іс 10,23).

Отож, на завершення всіх прошу: візьміть за керівництво Книгу Господню, за посередництвом якої ви знайдете вихід із такого заплутаного жахливого становища. Облиште читати непотрібні багатотомні книги, що не дають жодної користі, крім омани. Я думаю, ви бачите, що все знищується, що ніщо не може встояти, і тому необхідно справедливі закони видати, але для цього потрібно покинути всі суперечки і сварки. Щонайперше треба обновити своє серце і свій дух, викинути з голови всі войовничі думки і тоді братися до видання нових законів, заснованих на любові Христа Ісуса, тоді діло встоїть, оскільки дотеперішні закони, встановлені людством, усі стали непридатними. Пишу і знаю, що мало хто зверне на це увагу, але вірю й надіюся, що від Сіону вийде закон, і слово Господнє – з Єрусалима. Той Сіон і Єрусалим – це ми, що віруємо у Христа.

Нехай допоможе нам Господь частіше нагадувати людям про це, доки не стане Єрусалим славою на землі і престолом Господа. Нехай дасть Бог розум людям розуміти те, про що ми нагадуємо. Амінь!